

ske Land og i hvert Fald overfor Rigsdagen virkelig kom til at se sig selv i Spejl og se, hvor letsindigt der ofte handles ved Fremsettelsen af Forslag. Dette, at man i god Tro vedtager Lovforslag som f. Eks. det om Christiansborg Slot, som siges at ville koste det og det, medens Regnskabet viser noget ganske andet, vidner efter min Opfattelse om, at der maa være handlet ganske letsindigt af den Administration, der kommer med et saadant Forslag, man maa have været ligegyldig og ikke have taget i Betragtning, hvilke alvorlige økonomiske Følger det kunde faa. Jeg tror, at Administrationen havde godt af hvert Aar i en saadan Betænkning fra Statsrevisoratet at blive stillet overfor sit Ansvar ved, at der blev sagt: Denne Bevilling var bygget paa eders Ansvar og paa eders Beregninger. I havde den tekniske Sagkundskab og den økonomiske Sagkundskab, og saa har I givet et saadant Forslag! Lad Administrationen se, hvad det koster; men lad ogsaa os faa at se, hvad det koster. Jeg tror, det er den eneste Maade, hvorpaa vi kan komme til en sund og god økonomisk Forstaaelse af vore Forhold.

Jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger, uagtet, som sagt, Udvalget er enigt om at indstille Statsregnskabet for 1918—19 til Godkendelse. Jeg har en Følelse af, at det virkelig er den højtærede Statsministers Mening at ville medvirke til at skaffe mere betryggende Forhold, saaledes at ikke alene Forholdet mellem Bevilling og Regnskab bliver bedre, men ogsaa Statsrevisionens Henstilling imødekommes om at faa de forskellige Regnskaber lagt ind under et Overrevisorat eller en lignende Myndighed. Det er saadanne Ting, der maa tages under Overvejelse i den Kommission, der formentlig bliver nedsat. Derfor har jeg villet gøre disse Bemærkninger, og jeg tror ikke, der er anden Vej end den, jeg her har peget paa. De Oplysninger af denne Art, vi har Brug for som Rigsdagsmænd, maa vi kunne kræve at faa gennem Statsrevisionens Betænkning.

Med disse Bemærkninger skal jeg til Slutning gentage, at hele Udvalget foreslaar, at Statsregnskabet for 1918—19 godkendes.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg skal paa den ærede Ordførers Foranledning gentage det Tilsagn, som jeg har givet under Behandlingen af Statsrevisorernes Betænkning i Landstinget, nemlig at det er min Hensigt at lade foretage en Overvejelse gennem en Kommission af et Forslag, som senere kan fremlægges for dette høje Ting, og som skal gaa ud paa at tilvejebringe et

reelt Formueregnskab, og en Overvejelse af, hvorledes Statens Bøgholderi og Regnskabsvæsen hensigtsmæssigst bør revideres. Ligeledes vil det være rigtigt at lade den samme Kommission overveje Statsrevisionens Forhold og drage de forskellige Spørgsmaal, som af Statsrevisorerne gentagne Gange er berørte, ind under denne Overvejelse, foruden hvad der ellers vil være Anledning til at tage op. Det bliver selvfølgelig meget indgaaende og vel heller ikke meget kortvarige Overvejelser, en saadan Kommission maa foretage, men det er min Hensigt at nedsætte Kommissionen, saa snart Rigsdagssamlingen er endt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling, saalydende:

Statsregnskabet for Finansaaret 1918—19 godkendes,
vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Indstilling fra Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2017).

Indstillingen sættes til Forhandling.

Ordføreren (Laurvs Kvist): Udvalget for Forretningsordenen har modtaget en Skrivelse fra Tingenes Formænd, hvori disse henstillede, at der blev foretaget en Ændring i Tingenes Forretningsordener angaaende Valg af Bureauef. Sidste Gang man her i Rigsdagen foretog Valg af Bureauef, var i 1893. Den daværende Bureauef, Dessau, døde den 9. Januar 1893; Ansøgningsfristen for Ansøgere til denne Stilling blev af Formændene sat til den 7. Marts, men der var stor Vanskelighed ved at opnaa Enighed om, hvem der skulde ansættes som Bureauef, og det trak ud med Valget indtil 24. Oktober 1893. Valget foregik den Gang paa den Maade, at begge Tingenes Formænd indstillede til Rigsdagen at vælge nu afdøde Bureauef Kretz. I Landstinget vedtog man Formændenes Forslag uden formel Afstemning, hvorimod der i Folketinget var